

to Trediedele af den paa Stedet almindelige Arbejdsløn henholdsvis for mandlige og for kvindelige Arbejdere.

Stk. 7. Understøttelserne til arbejdsløse Personer, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, maa ikke sættes højere og skal, saafremt vedkommende har haft Adgang til at blive Medlem, men undladt at benytte sig deraf, sættes væsentlig lavere end den samlede Understøttelse, som Medlemmer af nævnte Kasser modtager dels fra disse og dels i Henhold til foranstaaende Bestemmelser.

Saadan Nedsættelse af Understøttelsen finder dog ikke Sted for Personer, der paa anden Maade end ved Medlemsskab i en anerkendt Arbejdsløshedskasse har forsikret sig mod Arbejdsløshed, og som derved under uforskyldt Arbejdsløshed er sikret en Understøttelse, der efter Indenrigsministerens Skøn er af mindst samme Omfang og Varighed som de anerkendte Arbejdsløshedskassers (jfr. §§ 15 og 18). Til saadanne Personer ydes Understøttelsen efter de i Stk. 6 fastsatte Regler i Forhold til den i Forvejen sikrede Understøttelse, dog ikke i Forhold til større daglige Beløb henholdsvis for Familieforsørgere og andre end fastsat i § 15, 3die Stykke.

Stk. 8. Saafremt de af Indenrigsministeren fastsatte højeste Understøttelses-Beløb ikke naaar op til de foran omhandlede Maksimums-Understøttelser, kan vedkommende Kommunalbestyrelse, hvis særlige Omstændigheder taler derfor og med Indenrigsministerens Billigelse, træffe Bestemmelse om, at Understøttelserne ved yderligere Tilskud fra Kommunen skal kunne bringes op dertil.

Stk. 9. De nærmere Regler for Kontrol ved Udbetaling af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse fastsættes af Indenrigsministeren efter Direktørens Indstilling.

Stk. 10. Den i nærværende Paragraf omhandlede ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse er ikke Fattigunderstøttelse.

Stk. 11. Indenrigsministeren kan i Henhold til Andragende fra vedkommende Kommunalbestyrelse og med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg bevilge en Kommune et ekstraordinært Statstilskud til Dækning af indtil Halvdelen af de den ifølge nærværende Paragrafs 1ste Stykke paahvilende Udgifter, naar det paa Grund af særlige Forhold skønnes at være forbundet med uforholdsmæssig store Vanskeligheder for vedkommende Kommune selv at udrede de paagældende Udgifter fuldt ud.

§ 29.

Stk. 1. Saafremt Staten, Kommunerne eller private Institutioner, der nyder offentlig Støtte, for at afhjælpe Arbejdsløshed iværksætter Arbejde, som ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet bragt til Udførelse (Nødhjælpsarbejder), skal Udbetalingen af Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til nærværende Lov være betinget af, at vedkommende arbejdsløse ikke kan faa Beskæftigelse ved saadant Nødhjælpsarbejde.

Stk. 2. Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt et Arbejde kan anerkendes som Nødhjælpsarbejde, træffes af det i § 33, Stykke 3 c., omhandlede Nævn.

Stk. 3. Til Raadighed for Indenrigsministeren nedsættes et Arbejdsudvalg, der skal bestaa af Chefen for Indenrigsministeriets Socialdepartement, Formand, Direktøren og 10 andre Medlemmer, hvoraf 2 vælges af Indenrigsministeren, 3 af Dansk Arbejdsgiverforening, 3 af De samvirkende Fagforbund i Danmark, 1 af De samvirkende danske Landboforeninger og 1 af De samvirkende danske Husmandsforeninger. Udvalget skal ogsaa i Tider, hvor der ikke hersker ekstraordinær Arbejdsløshed, afholde regelmæssige Møder med det Formaal at planlægge og forberede Arbejder, som kan forudses at blive nødvendige, men ikke af Forholdene kræves iværksat i den nærmeste Fremtid, saaledes at disse Arbejder ved en eventuel ekstraordinær Arbejdsløsheds Indtræden kan paabegyndes med kort Varsel.

Stk. 4. Den til fornævnte Udvalg fornødne Bevilling, herunder til Rejsegodtgørelse og Dagpenge til Udvalgenes Medlemmer, fastsættes paa de aarlige Finanslove.

Stk. 5. Vilkaarene skal ved Nødhjælpsarbejder fastsættes saaledes, at de flest mulige arbejdsløse derved kan finde Beskæftigelse, og at det bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse, men at det dog stadig er af Interesse for dem at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde. Naar et Nødhjælpsarbejde udføres direkte af en Institution eller for denne ved en Entreprenør (Arbejdsgiver), der for den paagældende By eller Egn har Overenskomst om Arbejdsbetaling, bliver Nødhjælpsarbejdet at udføre efter dennes Sats, og hvor saadan Overenskomst ikke foreligger, betales der efter den for tilsvarende Arbejde paa Egnen sædvanemæssige Betaling. Naar Arbejdet udføres paa fuld Arbejdstid, tilbage-